

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmma Totivs Theologiae S. Thomae Aqvinatis, Doctoris Angelici Ordinis Prædicatorum

Secvndæ Secvndæ Partis Volumen Tertium

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Romae, 1619

Vtrum totaliter fuerit anima à corpore separata in statu illo? 5

urn:nbn:de:hbz:466:1-38803

ut tota mentis intentio illuc aduocetur: ita scilicet quod nihil intelligat aliud ex phantasmatibus, sed totaliter feratur in Deum. Unde impossibile est quod homo in statu viæ videat Deum per essentiam, sine abstractione à sensibus.

a. 3. arg. 2. *et in sol. illius.*

Ibid.

Ad primum ergo dicendum, quod sicut dictum est, post resurrectionem in beatis Dei essentiam videntibus, fiet redundantia ab intellectu ad inferiores vires, & vsque ad corpus. Unde secundum ipsam regulam diuinæ visionis, anima intender phantasmatibus, & sensibilibus. Talis autem redundantia non fit in his qui capiuntur, sicut dictum est. Et idem est similis ratio.

Ad secundum dicendum, quod intellectus ante Christi erat glorificatus per habituale lumen gloriæ, quo diuinam essentiam videbat, multo amplius quam aliquis angelus, vel homo. Erat autem viator propter corporis passibilitatem, secundum quam paulatim ab angelis minorabatur, ut dicitur ad Hebr. 2. de peccatiue, & non propter aliquem defectum ex parte intellectus. Unde non est similis ratio de eo, & de alijs viatoribus.

Ad tertium dicendum, quod Paulus postquam scilicet vidit Dei essentiam, memor fuit illorum in illa visione cognouerat per aliquas species intelligibiles, habitualiter ex hoc in eius intellectu remanentes: sicut etiam abeunte sensibili remanent aliquæ impressiones in anima, quas postea conferens se phantasmatibus, memoratur. Unde nec totam illam operationem aut cogitare poterat, aut verbis exprimere.

ARTIC. V.

838 *¶* **Utrum anima Pauli in statu illo fuerit totaliter à corpore separata?**

Inf. a 6.

Et veri.

¶ 13. a. 5.

cor. Et 2.

cor. 12.

1. Et 1.

Ad quintum sic proceditur. Videtur, quod anima Pauli in statu illo fuerit totaliter à corpore separata. Dicit enim Apostolus 2. ad Corint. 5. Quando diu sumus in corpore, peregrinamur à Domino. Per fidem enim ambulamus, & non per speciem. Sed Paulus

Ius in statu illo non peregrinabatur à Domino : quia videbat Deum per speciem, vt dictum * est. Ergo non erat in corpore.

ar. 3. hu-
ius q.

¶ 2. Præterea, Potentia animæ non potest eleuari supra eius essentiam, in qua radicitur. Sed intellectus, qui est potentia animæ, in raptu fuit à corporalibus abstractus per eleuationem ad diuinam contemplationem. Ergo multo magis essentia animæ fuit separata à corpore.

¶ 3. Præterea, Vires animæ vegetabilis sunt magis materiales, quàm vires anime sensitiue. Sed oportebat intellectum abstrahi à viribus animæ sensitiue, vt * dictum est, ad hoc vt rapiatur ad videndam diuinam essentiam. Ergo multo magis oportebat quòd abstraheretur à viribus animæ vegetabilis, quarum operatione cessante iam nullo modo anima remanet corpori coniuncta. Ergo videtur, quòd oportuit in rapto Pauli animam totaliter à corpore esse separatam.

ar. 4. hu-
ius q.

SED contra est, quod Aug. * dicit in epistola ad Paulinam, de videndo Deum, Non incredibile est sic quibusdam sanctis nondum vita defunctis, vt sepelien- da caduera remanent, etiam istam excellentiam, reuelationis illis fuisse concessam, vt scilicet viderent Deum per essentiam. Non ergo fuit necessarium, vt in rapto Pauli anima eius totaliter separaretur à corpore.

Et epist.
112. c. 13
to. 2.

RESPONDEO dicendum, quòd sicut supra * dictum est, in raptu, de quo nunc loquimur, virtute diuina eleuatur homo ab eo quod est secundum naturam, in id quod est supra naturam. Et ideo duo considerare oportet. Primò quidem, quid sit homini secundum naturam. Secundò quid diuina virtute sit in homine secundum supra naturam. Ex hoc autem, quòd anima corpori vnitur tamquam naturalis forma ipsius, conuenit animæ naturalis habitudo ad hoc quòd per conuersionem ad phantasmata intelligat. Quod quidem ab ea non aufertur diuina virtute in raptu,

ar. 1 hu-
ius q.

quia non mutatur status eius, vt * dictum est. Manens autem hoc statu, aufertur ab anima actualis conuersio

a. 3. arg.
2. et in
eius sol.

ar 4da in 2.

fio ad phantasmata & sensibilia, ne impediatur eius elevatio in id quod excedit omnia phantasmata, ut dictum * est: & ideo in raptu non fuit necessarium quod anima sic separaretur à corpore, ut ei non videretur quasi forma. Fuit autem necessarium intellectum eius abstrahi à phantasmatibus, & sensibilibus perceptione.

art. 3. ad 2. & 3.

Ad primum ergo dicendum, quod Paulus in raptu illo peregrinabatur à Domino quantum ad statum, quia adhuc erat in statu viatoris: non autem quantum ad actum, quo videbat Deum per speciem, ut expressè dicitur * patet.

Ad secundum dicendum, quod potentia anime virtute naturali non elevatur supra modum convenientem essentiae eius. Virtute tamen divina potest in aliquid altius elevari: sicut corpus per violentiam superioris virtutis elevatur supra locum convenientem sibi secundum speciem suam naturam.

Ad tertium dicendum, quod vires anime vegetabilis non operantur ex intentione anime, sicut vegetabilis, sed per modum naturam. Et ideo non referuntur ad raptum, ab eis abstractio, sicut à potentia sensitiva, per quarum operationes minuetur intentio anime circa intellectualem cognitionem.

ARTIC. VI.

Virum Paulus ignoraverit an anima eius se à corpore separata?

839
veri. 9. 13
a. 5. Et 2
Cor. 12.
leg. 1. fin.

AD sextum sic proceditur. Videtur quod Paulus non ignoraverit an eius anima se à corpore separata. Dicit enim ipse secundum I Corinthios duodecimo, Scio hominem in Christo raptum usque ad tertium caelum. Sed homo naturaliter compositum ex anima, & corpore: raptus ergo differt à morte. Videtur ergo quod ipse sciverit animam non fuisse per mortem à corpore separatam, praesertim quia hoc communiter à doctis ponitur.

¶ 2. Præter. Ex eisdem Apostoli verbis patet, quod ipse